

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน กฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๙๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

พุทธศักราช ๒๕๔๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ พุทธศักราช ๒๕๔๖ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงการคลังออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๕ กฎกระทรวงการคลังออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๕) กฎกระทรวงการคลังออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๕) กฎกระทรวงการคลัง (ฉบับที่ ๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๙๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๙๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๙๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๙๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๙๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ทั้งนี้ภายใต้บังคับข้อ ๒๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ” หมายความว่า เงินตราต่างประเทศและเล็เตอร์

ออฟเครดิต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“เล็เตอร์ออฟเครดิต” หมายความว่า รวมตลอดถึง ออธอร์ริทีทูเปอเชส และคำสั่งหรือเอกสารที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน และหมายความเฉพาะที่พึงจ่ายในต่างประเทศ

“ธนาคารรับอนุญาต” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบ

สำนักงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ
“บริษัทรับอนุญาต” หมายความว่า บริษัทจำกัดที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศซึ่งมิใช่ธนาคาร

สำนักงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“บุคคลรับอนุญาต” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ซื้อ ขาย ให้กู้ยืม แลกเปลี่ยนธนบัตรต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ เหรียญกระษาปณ์ต่างประเทศ หรือเช็ค สำหรับเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ

“นิติบุคคลรับอนุญาต”^๒ หมายความว่า ธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาต และนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระ เงินต่างประเทศ

“ตัวแทนซื้อเงิน” หมายความว่า บุคคลที่ประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนรวบรวมเงิน จากบุคคลอื่นหลายคน เพื่อนำเงินนั้นไปซื้อปัจจัยชำระเงินต่างประเทศจากธนาคารรับอนุญาตหรือ บริษัทรับอนุญาตเพื่อส่งไปเลี้ยงดูครอบครัวและญาติพี่น้องของบุคคลนั้น ๆ ในต่างประเทศ

ข้อ ๓ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ เว้น แต่จะได้รับการอนุญาตจากรัฐมนตรี

บุคคลใดประสงค์จะประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศจะต้องทำ คำขอต่อรัฐมนตรีตามแบบที่กำหนด โดยยื่นผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย

รัฐมนตรีจะประกาศข้อกำหนดเป็นคำสั่งซึ่งผู้ขอรับอนุญาตจะต้องปฏิบัติเพื่อการ ขอรับอนุญาต และซึ่งผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติไว้ก็ได้

ถ้าใบอนุญาตนั้นมีได้ระบุเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นธนาคารรับ อนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต ให้ถือว่าใช้ได้สำหรับสาขาของผู้รับอนุญาตด้วย กรณีจะเป็น ประการใดก็ตาม รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกใบอนุญาตมาแก้ไขเสียใหม่ โดยระบุมิให้ใบอนุญาตนั้น ใช้ได้สำหรับสาขาใดของผู้รับอนุญาตก็ได้

ข้อ ๔^๓ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในข้อ ๓ ไม่คุ้มครองการกระทำที่ห้ามไว้ในข้อ ๓ ทวิ ข้อ ๘ และข้อ ๙ และเฉพาะใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลรับอนุญาตไม่คุ้มครองการซื้อ การ ขาย การให้กู้ยืม การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศอย่างอื่น นอกจากธนบัตรต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ เหรียญกระษาปณ์ต่างประเทศและเช็คสำหรับเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตรา ต่างประเทศ

ข้อ ๕ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในข้อ ๓ รัฐมนตรีอาจถอนเสียได้ในเมื่อ ปรากฏว่า ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน หรือกฎ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ ที่ได้ออกเพื่อดำเนินการตามกฎหมายนั้น หรือปฏิบัติการอัน เป็นภัยต่อระบบการแลกเปลี่ยนเงิน หรือเป็นภัยต่อสาธารณชนในทางเศรษฐกิจ

^๒ ข้อ ๒ นิยามคำว่า “นิติบุคคลรับอนุญาต” แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^๓ ข้อ ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความใน พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

ข้อ ๖ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันใช้กฎกระทรวงนี้ ให้การอนุญาตหรือซึ่งถือว่าอนุญาต ให้ธนาคาร ห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือผู้ค้าเงินตราต่างประเทศ ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ รวมทั้งการอนุญาตเพื่อการโพลีกัน ซึ่งได้อนุญาตหรือถือว่าอนุญาตก่อนวันใช้กฎกระทรวงนี้ เป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๗ ห้ามมิให้บุคคลใด นอกจากธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาต หรือบุคคลรับอนุญาต ทำการซื้อ ขาย ให้กู้ยืม แลกเปลี่ยน หรือโอนปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การซื้อ การขายหรือการแลกเปลี่ยนปัจจัยชำระเงินต่างประเทศกับธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต

(๒) การซื้อหรือการขายธนบัตรต่างประเทศ ธนาบัตรต่างประเทศหรือเหรียญกษาปณ์ต่างประเทศกับบุคคลรับอนุญาต หรือการขายเช็คสำหรับเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศแก่บุคคลรับอนุญาต

ข้อ ๗ ทวิ^๕ ห้ามมิให้บุคคลใดรับฝากเงินตราต่างประเทศ กู้ยืมเงินตราต่างประเทศ หรือก่อหนี้อื่นใดที่เกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำของสำนักงานใหญ่ สาขาตัวแทน หรือบุคคลใด หรือเป็นการกระทำระหว่างบุคคลดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

ความในวรรคหนึ่งจะใช้บังคับเมื่อใด โดยจะใช้บังคับเป็นการทั่วไป หรือเป็นการเฉพาะ หรือจะใช้บังคับทั้งหมดหรือบางส่วน ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการกำหนดตามวรรคสองหรือการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีหรือเจ้าพนักงานจะกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือระยะเวลาไว้ด้วยก็ได้

ข้อ ๘ บุคคลใดได้ไปซึ่งปัจจัยชำระเงินต่างประเทศโดยได้รับอนุญาตให้นำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ หรือภายใต้เงื่อนไขอย่างใด ห้ามมิให้บุคคลนั้นนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่น หรือนำไปใช้ผิดต่อเงื่อนไขในการได้ไปซึ่งปัจจัยชำระเงินต่างประเทศนั้น ทั้งนี้ไม่ว่าจะนำไปใช้ในหรือนอกประเทศ

^๕ ข้อ ๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^๕ ข้อ ๗ ทวิ เพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

ข้อ ๙^๖ นอกจากในกรณีที่รัฐมนตรีได้มีคำสั่งยกเว้นโดยทั่วไปไว้ ห้ามมิให้บุคคล
 ได้ส่งหรือนำเงินตราออกนอกประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
 คำสั่งยกเว้นนั้น รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๐^๗ บุคคลใดนำเงินตราต่างประเทศที่เป็นธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์อันมี
 มูลค่ารวมกันเกินจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาออกไปนอกหรือเข้า
 มาในประเทศต้องแจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศนั้นตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดต่อ
 พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรในขณะผ่านศุลกากรทุกแห่ง หรือเจ้าพนักงานประจำด่านตรวจคนเข้า
 เมือง ด่านพรมแดน หรือช่องทางอื่นใดซึ่งใช้เป็นทางออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศ เฉพาะที่
 รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในขณะผ่านด่านหรือช่องทางดังกล่าว
 จำนวนเงินตราต่างประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกินห้าหมื่น
 ดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่า

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรหรือเจ้าพนักงานได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้
 รวบรวมจัดส่งข้อมูลที่ได้รับแจ้งไปยังกระทรวงการคลังต่อไป

ข้อ ๑๑^๘ (ยกเลิก)

ข้อ ๑๒^๙ (ยกเลิก)

ข้อ ๑๓^{๑๐} (ยกเลิก)

ข้อ ๑๔^{๑๑} (ยกเลิก)

ข้อ ๑๕ นอกจากในกรณีที่รัฐมนตรีได้มีคำสั่งยกเว้นโดยทั่วไปไว้ ห้ามมิให้บุคคล
 ใด ชื้อ ขาย หรือให้กู้ยืมทองคำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
 คำสั่งยกเว้นนั้น รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

^๖ ข้อ ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความใน
 พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^๗ ข้อ ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความใน
 พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^๘ ข้อ ๑๑ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความใน
 พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^๙ ข้อ ๑๒ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความใน
 พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๐} ข้อ ๑๓ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความใน
 พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๑} ข้อ ๑๔ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความใน
 พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๖^๒ บุคคลใดส่งของออกนอกประเทศต้องจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศเป็นค่าของภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันส่งของออกนอกประเทศ และเมื่อได้รับเงินตราต่างประเทศนั้นแล้วต้องนำเข้ามาในประเทศทันที และขายหรือฝากเงินตราต่างประเทศนั้นกับนิติบุคคลรับอนุญาตที่ตั้งอยู่ในประเทศภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งยกเว้นเป็นการทั่วไปหรือได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในการฝากเงินตราต่างประเทศที่ได้มาตามวรรคหนึ่งกับนิติบุคคลรับอนุญาตหรือการถอนเงินตราต่างประเทศดังกล่าว ผู้ส่งออกและนิติบุคคลรับอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข วงเงิน และระยะเวลาในการฝากหรือถอนตามที่เจ้าพนักงานกำหนด

คำสั่งของรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๗^๓ (ยกเลิก)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๘^๔ (ยกเลิก)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๙^๕ (ยกเลิก)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒๐^๖ บุคคลใดได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖ ต้องนำเข้ามาในประเทศทันทีและขายเงินตราต่างประเทศนั้นให้แก่นิติบุคคลรับอนุญาตหรือบุคคลรับอนุญาตที่ตั้งอยู่ในประเทศ หรือฝากเงินตราต่างประเทศนั้นกับนิติบุคคลรับอนุญาตที่ตั้งอยู่ในประเทศภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ในกรณีที่เงินตราต่างประเทศจากการทำธุรกรรม บุคคลดังกล่าวต้องจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศนั้นภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ทำธุรกรรม

สำนักงาน

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานจะมีคำสั่งยกเว้นโดยทั่วไปหรือโดยเฉพาะ และจะกำหนดเงื่อนไขในการยกเว้นด้วยก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในการฝากเงินตราต่างประเทศที่ได้มาตามวรรคหนึ่งไว้กับนิติบุคคลรับอนุญาต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๒ ข้อ ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

^๓ ข้อ ๑๗ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

^๔ ข้อ ๑๘ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

^๕ ข้อ ๑๙ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

^๖ ข้อ ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

หรือการถอนเงินตราต่างประเทศดังกล่าว บุคคลผู้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศและนิติบุคคลรับ
อนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข วงเงิน และระยะเวลาในการฝากหรือถอน
ตามที่เจ้าพนักงานกำหนด

ข้อ ๒๑^{๑๗} (ยกเลิก)

ข้อ ๒๒^{๑๘} (ยกเลิก)

ข้อ ๒๓^{๑๙} (ยกเลิก)

ข้อ ๒๔^{๒๐} (ยกเลิก)

ข้อ ๒๕^{๒๑} รัฐมนตรีอาจออกคำสั่งโดยทั่วไป

(๑) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแจ้งรายการตามแบบที่เจ้าพนักงานกำหนด
เกี่ยวกับของที่นำเข้าหรือส่งออกราคาของ วิธีชำระเงินค่าของ เงินตราต่างประเทศหรือเงินตราที่ใช้
หรือจะใช้ชำระค่าของนั้น หรือข้อความอื่นใดต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านทางพนักงานเจ้าหน้าที่
ศุลกากรในขณะยื่นใบขนสินค้าต่อศุลกากร

(๒) ให้บุคคลซึ่งซื้อหรือขายปัจจัยชำระเงินต่างประเทศกับธนาคารรับอนุญาต
หรือบริษัทรับอนุญาต แจ้งรายการตามแบบที่เจ้าพนักงานกำหนดเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงิน
ต่างประเทศรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้หรือการได้มาซึ่งปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ วัตถุประสงค์
ในการซื้อปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ หรือข้อความอื่นใดต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านทางธนาคารรับ
อนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตในขณะซื้อหรือขายปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ

(๓)^{๒๒} ให้บุคคลซึ่งฝากเงินตราต่างประเทศไว้กับธนาคารรับอนุญาตตามข้อ ๑๖
หรือข้อ ๒๐ แจ้งรายการตามแบบที่เจ้าพนักงานกำหนดเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศที่ฝากหรือ
ถอนจากบัญชีเงินฝาก รายละเอียดเกี่ยวกับการได้มาหรือถอนเงินตราต่างประเทศ วัตถุประสงค์

^{๑๗} ข้อ ๒๑ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๘} ข้อ ๒๒ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๙} ข้อ ๒๓ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๒๐} ข้อ ๒๔ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๒๑} ข้อ ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๒๒} ข้อ ๒๕ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในการฝากหรือถอน หรือข้อความอื่นใดต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านทางธนาคารรับอนุญาตในขณะที่ฝากหรือถอนเงินตราต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศว่าได้มีการเปิดบัญชีหักกลบบทนี้ระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศประเทศหนึ่งประเทศใด บุคคลผู้ส่งเงินไปยังประเทศนั้น หรือรับเงินจากบุคคลในประเทศนั้น จะต้องกระทำโดยผ่านบัญชีหักกลบบทนี้นั้นตามวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่จะได้อนุญาตให้ยกเว้น

ข้อ ๒๗ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนซื้อเงิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

บุคคลใดประสงค์จะประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนซื้อเงินจะต้องทำคำขอต่อรัฐมนตรี

ตามแบบที่กำหนด โดยยื่นผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย

รัฐมนตรีจะประกาศข้อกำหนดเป็นคำสั่งซึ่งผู้ขอรับอนุญาตจะต้องปฏิบัติเพื่อการขอรับอนุญาต และซึ่งผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติไว้ก็ได้

ถ้าใบอนุญาตนั้นมีได้ระบุเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าใช้ได้สำหรับสาขาของผู้รับอนุญาตด้วย กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกใบอนุญาตมาแก้ไขเสียใหม่ โดยระบุมิให้ใบอนุญาตนั้นใช้ได้สำหรับสาขาใดของผู้รับอนุญาตก็ได้

ข้อ ๒๘ ให้กฎกระทรวงการคลัง (ฉบับที่ ๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๔๙๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ และโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๔๙๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ คงใช้บังคับแก่บุคคลที่มีความผูกพันจะต้องจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศ เพื่อขายแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ต่อไปจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามความผูกพันนั้นเสร็จสิ้นแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๗

ภ. บริรักษ์ยุทธกิจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน กฏกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๓}

สำนักงาน สำนักงาน สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินได้บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจควบคุมการส่งหรือนำเงินตราและหลักทรัพย์ออกนอกประเทศ จึงเห็นสมควรออกกฎกระทรวงกำหนดมูลค่าการส่งหรือนำเงินตรา หรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราออกนอกประเทศ ขึ้นไว้

สำนักงาน สำนักงาน สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กฏกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๔}

สำนักงาน หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่บุคคลประเภทที่สะสมเหรียญกระษาปณ์หรือธนบัตร

สำนักงาน สำนักงาน สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กฏกระทรวง ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๕}

สำนักงาน สำนักงาน สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวสมควรที่จะผ่อนผันให้นักทัศนาจรชาวต่างประเทศ ผู้เดินทางผ่านหรือผู้ที่เข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราวนำปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศพร้อมกับตนได้อย่างเสรี

สำนักงาน กฏกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๖}

สำนักงาน สำนักงาน สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศในรูปเงินฝาก การกู้ยืมและการก่อหนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะมีผลในการขยายสินเชื่อเพิ่มมากขึ้น และอาจเป็นช่องทางให้มีการเก็งกำไรในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ตลอดทั้งเป็นภาระทางด้านการชำระหนี้ในภายหลัง ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ สมควรควบคุมการรับฝากเงินตราต่างประเทศ การกู้ยืมเงินตราต่างประเทศและการก่อหนี้อื่นใดที่เกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงาน สำนักงาน สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๕/ตอนที่ ๘๕/หน้า ๖๕๔/๒๔ กันยายน ๒๕๑๑
^{๒๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖/ตอนที่ ๑๑๓/หน้า ๑๐๒๕/๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๒
^{๒๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๙/ตอนที่ ๑๗/หน้า ๒๗/๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕
^{๒๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒/ตอนที่ ๗๐/หน้า ๘๓/๑ เมษายน ๒๕๑๘

สำนักงาน กฏกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๗}

สำนักงาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สาเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรควบคุมและป้องกันมิให้มีการนำปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศโดยเสรี เว้นแต่กรณีนำออกไปพร้อมกับตน หรือกรณีนำเงินสดออกไปไม่เกินวงเงินที่กำหนด หรือในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นเงินที่ได้นำเข้ามาและได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้วในขณะนำเข้า จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กฏกระทรวง ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๘}

สำนักงาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สาเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่การค้าขายตามแนวชายแดน ซึ่งนิยมใช้เงินตราเป็นสื่อกลางในการค้าขาย และเพื่อให้ทางราชการสามารถแก้ไขปรับปรุงวงเงินตราที่บุคคลจะนำติดตัวออกนอกประเทศได้ทันต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศ และให้สอดคล้องกับการกำหนดมูลค่าเงินตราที่จะนำเข้ามาในประเทศตามข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ฯ โดยให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกคำสั่งกำหนดกรณีและเงื่อนไขในการควบคุมการส่งหรือนำเงินตราหรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราออกนอกประเทศได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กฏกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๙}

สำนักงาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สาเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ฐานะเศรษฐกิจและการเงินของประเทศเจริญเติบโตและมีความมั่นคงเพิ่มขึ้นเป็นลำดับจนในปัจจุบันเงินสำรองระหว่างประเทศมีระดับสูงเป็นที่น่าพอใจ จึงสมควรที่จะผ่อนคลายการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเพื่อให้การนำเงินตราต่างประเทศเข้าออกเป็นไปโดยเสรียิ่งขึ้น อันจะสร้างความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจกับต่างประเทศและสร้างความมั่นใจให้แก่วงการการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

๒๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒/ตอนที่ ๒๑๘/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖/๒๒ ตุลาคม ๒๕๑๘
๒๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖/ตอนที่ ๑๙๔/หน้า ๕๒๑/๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒
๒๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๓๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑ มีนาคม ๒๕๓๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการ
แลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕^{๑๐} สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรขยายธุรกิจ
ในด้านการแลกเปลี่ยนเงินเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงกำหนดให้บริษัทรับ
อนุญาตตามกฎหมายฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุม
การแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ สามารถรับฝากเงินตราต่างประเทศได้ จึงจำเป็นต้อง
ออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยน
เงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕^{๑๑} สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเร่งรัดการจัด
ให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศสำหรับค่าของที่ส่งออกนอกประเทศให้เร็วขึ้น เพื่อเป็นการรักษา
เสถียรภาพของค่าเงินบาทให้ดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยน
เงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕^{๑๒} สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเร่งรัดการจัด
ให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศสำหรับค่าของที่ส่งออกให้เร็วขึ้น และเพื่อมิให้ผู้ใดมาซึ่งเงินตรา
ต่างประเทศถือครองเงินตราต่างประเทศไว้นานเกินไปโดยไม่มี ความจำเป็น อันจะเป็นการช่วย
รักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาทให้มั่นคงยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยน
เงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕^{๑๓} สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันฐานะเศรษฐกิจ
และการเงินของประเทศมีความมั่นคงเพิ่มขึ้น และมีทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง ทำให้
สามารถผ่อนคลายนโยบายการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความยืดหยุ่นในการ
บริหารเงินตราต่างประเทศมากขึ้น อันจะสร้างความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจซึ่งจะเป็นผลดีต่อ
การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สมควรขยายระยะเวลาในการขายหรือฝากเงินตราต่างประเทศ

^{๑๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒/ตอนที่ ๑๒ ก/หน้า ๒๐/๒๔ เมษายน ๒๕๓๙

^{๑๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔/ตอนที่ ๔๙ ก/หน้า ๓๑/๒๒ กันยายน ๒๕๕๐

^{๑๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕/ตอนที่ ๑ ก/หน้า ๑/๖ มกราคม ๒๕๕๑

^{๑๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๒๓ ก/หน้า ๔๐/๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ซึ่งบุคคลใดได้มาเป็นค่าของส่งออกนอกประเทศหรือได้มาจากแหล่งเงินได้อื่นในต่างประเทศจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕^{๓๔}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยได้เปิดเสรีทางด้านการเงินและผ่อนคลายการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ทำให้ประชาชนสามารถนำเงินตราต่างประเทศออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศได้โดยไม่จำกัด ในบางครั้งจึงเกิดการลักลอบส่งหรือนำเงินตราต่างประเทศที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมายออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงทางการเงินของประเทศ ดังนั้น เพื่อป้องกันการกระทำดังกล่าวและเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการปราบปรามการค้ายาเสพติดและการปราบปรามการฟอกเงินของรัฐ สมควรกำหนดมาตรการกำกับดูแลการเคลื่อนไหวของเงินตราต่างประเทศ โดยให้ผู้นำเงินตราต่างประเทศที่เป็นธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์อันมีมูลค่าเกินจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศ แจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศนั้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕^{๓๕}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันธุรกิจไทยประสบกับภาวะการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นทั้งในตลาดภายในประเทศและในตลาดโลก จึงมีความจำเป็นต้องสนับสนุนให้ธุรกิจไทยมีความคล่องตัวในการประกอบธุรกิจมากขึ้น สมควรขยายระยะเวลาในการนำเข้ามาในประเทศซึ่งเงินตราต่างประเทศที่บุคคลใดได้มาเป็นค่าของส่งออกนอกประเทศหรือได้มาจากแหล่งเงินได้อื่นและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจพิจารณากำหนดระยะเวลาสำหรับการขายหรือฝากเงินตราต่างประเทศดังกล่าวในประเทศไทยตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์ อันจะทำให้เกิดความคล่องตัวในการให้สินเชื่อทางการค้าแก่คู่ค้าในต่างประเทศและการบริหารเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยลดต้นทุนด้านการเงินและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

วชิระ/จัดทำ
๑๘ มีนาคม ๒๕๕๑

^{๓๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๖๒ ก/หน้า ๑๒/๒๘ กันยายน ๒๕๕๐
^{๓๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๒๓ ก/หน้า ๒๐/๒๘ มกราคม ๒๕๕๑